

תלמודו בידו

דף ב עמוד א

א] מנין לאיסור מלאכה בחול המועד ?

ב] האם מותר להשקות שדה בית השלחין בחול המועד, ומדוע ?

ג] האם מותר להשקות בחול המועד שדה בית הבעל המסתפק במי גשמים, ומדוע ?

ד] האם מושכים מים מאילן לאילן בחול המועד על ידי עשיית חריץ בקרקע ?

א] נאמר "ששת ימים תאכל מצות, וביום השביעי עצרת לה' אלקיך", כשם שהשביעי עצור בעשיית מלאכה, אף הששה עצורים בעשיית מלאכה. ודרשו מיתור הה"א של "השביעי" שרק הוא עצור בכל מלאכה, אבל שאר הימים נאסרו רק בחלק מן המלאכות.

ומסר הכתוב לחכמים לקבוע איזו מלאכה אסורה בחול המועד. והם התירו מלאכה שיש הפסד אם לא יעשנה, ובלבד שאין בה טורח גדול.

ב] ר' יהודה: מותר, כיון שאם לא ישקנו הפסדו גדול [כיון שאינו מסתפק במי גשמים]. ומשקה אפילו ממעיין חדש שהתחיל לנבוע עכשיו.

ואין חוששים שמא יפול עפר לתוכו, ויבוא לתקנו בטרחה יתירה. אבל השקיה שיש בה טרחה רבה אסורה, כגון מי קילון [בור עמוק]. וכן לא יפנה אמת מים לגינתו או לנטיעות שיבש מעיין.

ר"א בן עזריה: אסור להשקות ממעיין חדש, ואפילו במקום הפסד מרובה.

ג] ר' יהודה: אסור, ואפילו ממעיין ישן. שלא התירו לטרוח עבור הרווחה. ר' מאיר: מותר, אף שהשקייתו להרווחה. ואפילו ממעיין חדש שהתחיל לנבוע עכשיו.

ד] לר' אליעזר בן יעקב, מושכים מים מאילן לאילן, כי אם לא ישקם הרי הם נפסדים. וספק אם במקום הפסד התיר אפילו טרחה יתירה.